

Otázky k legislativě BOZP se zaměřením na elektrická zařízení (1. část)

Ing. Jaroslav Melen,

soudní znalec z oboru bezpečnosti práce se specializací v elektrotechnice

Úvod

Nejen život sám nelze žít bez základních pravidel chování, o absenci morálky nemluvě, ale i profesní činnost každého elektrikáře musí mít pravidla, jež by měla být jednoznačná, srozumitelná a s nezpochybnitelnými souvislostmi mezi nimi navzájem. Nezpochybnitelné v tom, že nesmí vyvolávat nejen různý výklad, ale zejména nesmí vykazovat rozpory, byť na první pohled třeba nepostřehnutelné.

Není-li tomu tak u pravidel v podobě nejvyšší, tj. v podobě právních předpisů, podle kterých se profesní činnost má a musí řídit, vede to nejen k problémům v praktické činnosti elektrikáře, ale zejména, a to je to nejzávažnější, v konečném důsledku k neúčtce k právnímu řádu obecně.

V tomto příspěvku, který ve zkrácené verzi odezněl 18. listopadu 2010 na konferenci pořádané redakcí časopisu *Elektro* v Praze v KD Ládví s názvem *Problémy české elektrotechniky* (videozáznam z konference je dostupný na webových stránkách vydavatelství FCC Public: http://www.odbornecasopisy.cz/index.php?id_document=41248), bude poukázáno na souvislosti mezi stěžejními a pro obor elektrických zařízení vybranými souvisejícími základními právními předpisy, na jejich nedostatky a neprovázanost. Bude rovněž poukázáno na to, co z toho vyplývá, na kořeny a příčiny současného stavu a na možné východisko z něj.

Mezi stěžejní a související právní předpisy pro obor elektrických zařízení lze jako příklad uvést:

Zákony:

- 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, v úplném znění zákon č. 338/2005 Sb., dále jen SOD,
- 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánech státní správy ČR,
- 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání,
- 513/1991 Sb., obchodní zákoník,
- 251/2005 Sb., o inspekci práce,
- 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích, a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci).

Vyhlášky:

- 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice,
- 20/1989 Sb., o úmluvě o bezpečnosti a zdraví pracovníků a o pracovním prostředí,
- 398/2001 Sb., poplatky za činnosti organizací státního odborného dozoru,
- 73/2010 Sb., o vyhrazených elektrických technických zařízeních, dále jen VETZ.

Nařízení vlády:

- 378/2001 Sb., kterým se stanovují bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a nářadí,
- 278/2008 Sb., o obsahových náplních jednotlivých živností.

A) Jak je to se souvislostmi mezi stěžejními a pro obor elektrických zařízení vybranými souvisejícími základními právními předpisy, jejich nedostatky a neprovázanost

1. mezi zákonem č. 174/1968 Sb., o SOD nad bezpečností práce, a zákonem č. 251/2005 Sb., o inspekci práce

§ 6b odst. 1 zákona č. 174/1968 Sb. říká, že vyhrazenými technickými zařízeními (VTZ) jsou:

„Zařízení se zvýšenou mírou ohrožení zdraví a bezpečnosti osob a majetku, která podléhají dozoru podle tohoto zákona. Jsou to technická zařízení tlaková, zdvihací, elektrická a plynová.“

§ 3 odst. 1 písm. d) zákona č. 251/2005 Sb. říká, že úřad a inspektoráty kontrolují dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů:

- k zajištění bezpečnosti provozu technických zařízení se zvýšenou mírou ohrožení života a zdraví,
- o bezpečnosti provozu vyhrazených technických zařízení.

Která že to jsou *technická zařízení se zvýšenou mírou ohrožení života a zdraví* a v čem jsou jiná než vyhrazená technická zařízení, o nichž se tvrdí, že představují technická zařízení se zvýšenou mírou ohrožení zdraví a bezpečnosti osob a majetku, se (nejen v zákoně č. 251/2005 Sb.) elektrikář nedoví.

Přitom tento zákon rozlišuje v § 19 výše sankcí za přestupky na úseku bezpečnosti technických zařízení se zvýšenou mírou ohrožení života a zdraví a v § 20 za přestupky na úseku vyhrazených technických zařízení.

2. mezi zákonem č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, a vyhláškou č. 73/2010 Sb., o vyhrazených elektrických technických zařízeních

§ 3 odst. 1 písm. d) zákona č. 251/2005 Sb. říká, že úřad a inspektoráty kontrolují dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů:

- k zajištění bezpečnosti provozu technických zařízení se zvýšenou mírou ohrožení života a zdraví,
- o bezpečnosti provozu vyhrazených technických zařízení.

Vyhláška č. 73/2010 Sb. neupravuje otázku bezpečnosti provozu VETZ, natož bezpečnosti provozu technických zařízení se zvýšenou mírou ohrožení života a zdraví, pouze uvádí v bodě 5. přílohy č. 2 (*Bližší podmínky bezpečnosti zařízení*), rozuměno ve smyslu legislativní zkratky VETZ, že: „... zařízení třídy I lze uvést do provozu jen na základě odborného a závazného stanoviska organizace státního odborného dozoru.“

Problém je v tom, že *provoz* neboli vlastní provozování zařízení a *uvedení do provozu* jsou dvě obsahově různé kategorie, z nichž každá je jinak časově vymezena.

Navíc zmocnění k vydání uvedené vyhlášky bylo dáno jednoznačným ustanovením § 7b odst. 1 písm. b) zákona č. 174/1968 Sb., jímž Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR (dále jen MPSV):

„...a) stanoví bližší podmínky kladené na vyhrazená technická zařízení, **pokud jde o** úroveň jejich bezpečnosti, umístění, montáž, opravy, **provoz**, prohlídky, revize, zkoušky a provozní dokumentaci“,

tedy v jiném smyslu a vůbec v jiném rozsahu.

Zmocnění bylo, podle mého názoru, naplněno neúplně, a co se týče provozu, chybě. Dovolím si tvrdit, že bylo účelově redukováno výlučně na situaci **uvedení do provozu**. Přitom zákon č. 174/1968 Sb. v § 7b odst. 1 a písm. b) nezmocnil MPSV k tomu, aby mohlo prováděcím předpisem uložit, byť nepřímou – viz bod 5. vzpomínané přílohy č. 2, že objednatel jako budoucí provozovatel dokončeného díla (představujícího vyhrazené elektrické technické zařízení třídy I) smí dílo **uvést do provozu** jen na základě odborného a závazného stanoviska organizace SOD. Tedy strpět něco, co mu žádný právní předpis, natož zákon č. 174/1968 Sb., neukládá. Jde proto o rozpor s čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Z MPSV, zřizovatele organizací SOD, jsem byl v dopise z 28. dubna 2010, č. j. 2010/32559-51, poučen, cituji, že:

„Je věcí rozhodnutí ústředního správního úřadu (Ministerstva práce a sociálních věcí ČR), v jakém rozsahu bude zákonné zmocnění provedeno.“ (konec citátu).

Názor na to, jak může ústřední správní úřad naložit se zákonem, popř. jak si vykládá vydání podzákonného předpisu v *mezích příslušných ustanovení vytyčených zákonem*, nechť si čtenář udělá sám.

Navíc ze žádného ustanovení zákona č. 174/1968 Sb. explicitně nevyplývá, že by organizace SOD mohla jakékoli šetření spojené s posouzením stavu VETZ provádět. Provádět šetření z pohledu splnění požadavků jejich bezpečnosti před jejich uvedením do provozu jako nezbytného předpokladu k tomu, aby mohla na jeho základu podat odborné a závazné stanovisko.

Přítom obsah odborného a závazného stanoviska, co se týče věcné náležitosti, není zákonem č. 174/1968 Sb., popř. prováděcím právním předpisem, vymezen. To ale není chyba vyhlášky, ale samotného zákona, neboť k tomu, aby to bylo vymezeno prováděcím právním předpisem, chybí v zákoně č. 174/1968 Sb. příslušné zmocnění.

Naproti tomu norma ČSN 33 2000-6 *Elektrické instalace nízkého napětí – Část 6: Revize* v čl. 61 *Výchozí revize*, jež je ekvivalentem HD 60364-6:2007 a modifikací IEC 60364-6:2006, jasně uvádí podmiňující podmínku pro uvedení do provozu:

„6.1.1.1 Každá instalace musí být, pokud je to v podstatě možné, během své výstavby a/nebo po dokončení předtím, než ji uživatel uvede do provozu, revidována.“

A o tom, jak se má výchozí revize vykonávat a co musí revizní zpráva obsahovat, hovoří citovaná norma podrobněji a jednoznačně. Ne tak uvedená vyhláška – viz bod 6. její přílohy č. 2. Tvůrce vyhlášky si byl zřejmě vědom toho, že na ni nemůže odkázat (ať již přímým nebo indikativním odkazem), a to ho naproti tomu ctí, neboť ČSN 33 2000-6 není normou harmonizovanou ani určenou, jak jsou tyto definovány v § 4a zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých dalších zákonů.

3. mezi vyhláškou č. 73/2010 Sb., o vyhrazených elektrických technických zařízeních, a zákonem č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník

Vyhláška č. 73/2010 Sb. neupravuje otázky bezpečnosti provozu VETZ, pouze, jak již bylo uvedeno, v příloze č. 2 *Bližší podmínky bezpečnosti zařízení* uvádí v bodě 5., že:

„... zařízení třídy I lze uvést do provozu jen na základě odborného a závazného stanoviska organizace státního odborného dozoru.“

§ 537 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, uvádí:

„Objednatel je povinen provedené dílo převzít.“

Rozuměno objednatel díla, kterým může být mj. i montáž VETZ.

Co to v praxi znamená:

- Objednatel díla zaplatil za projekt VETZ třídy I.
- Objednatel díla zaplatil za stavební dozor nad vykonáváním díla.
- Objednatel díla zaplatil za dohotovené dílo – za montáž VETZ třídy I.
- Objednatel díla zaplatil za vykonání výchozí revize dohotoveného díla.
- Dohotovené dílo bylo řádně převzato bez závad a prošlo úspěšně kolaudačním řízením podle stavebního zákona¹⁾.
- Objednatel díla, poté již v roli provozovatele dohotoveného díla, kterou však nemůže reálně, po jeho převzetí a zmíněné kolaudaci, naplnit, si *musí* počkat na to, až mu právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která mu realizovala předmětnou montáž, předá *odborné a závazné stanovisko* organizace státního odborného dozoru (SOD), jež si u ní „objednala“.

Pozn.:

Slovo objednat dávám na tomto místě závažně do uvozovek a o jeho významu bude pojednáno dále.

- Zhotovitel díla jako objednatel *odborného a závazného stanoviska* za ně musí zaplatit jako za službu, pro kterou objektivně nepocituje potřebu.

Pozn.:

*Proč ji nepocituje? To proto, že povinnost objednat si vydání odborného a závazného stanoviska k takovému dílu, které pro objednatele úspěšně dokončil – viz odrážka e), mu nebyla uložena zákonem č. 174/1968 Sb. Bez zákonného zmocnění v něm mu nemůže být uložena jeho podzákoním předpisem, ať již přímo nebo jako v případě vyhlášky č. 73/2010 Sb. nepřímou 4. bodem její přílohy č. 2! Co tento bod vlastně říká? „Zahájení montáže zařízení třídy I oznamuje osoba uvedená v bodu 1 bez zbytečného odkladu organizacím státního odborného dozoru.“ Navíc není nikde stanoveno, na základě jakého právního předpisu je *odborné a závazné stanovisko* závazné. Kdyby bylo, muselo by být uvedeno, pro koho je závazné.*

- Objednatel díla v konečné fázi za takové *odborné a závazné stanovisko* rovněž zaplatí, neboť si to nepochybně zhotovitel díla již předem zakalkuloval do rozpočtu. Je-li podle zřizovací listiny z 24. listopadu 2009 Technická inspekce České republiky (TIČR), jako v této chvíli jediná organizace SOD, podnikající právnickou osobou s IČ: 00638919 (viz <http://www.rzp.cz> nebo

těž základní dokumenty dostupné a ke stažení na <http://www.iti.cz/tabid/110/Default.aspx>), šlo by v případě takovéto objednávky o obchodně závazkový vztah. Pro ten má obchodní zákoník (jako zákon upravující postavení podnikatelů, obchodní závazkové vztahy, jakož i některé jiné vztahy s podnikáním související) vyhrazen díl XII: *Smlouva o kontrolní činnosti*²⁾. Do žádného obchodně závazkového vztahu, tedy ani do uzavírání smlouvy o kontrolní činnosti nemůže být nikdo nucen!

Jenomže organizace SOD není ze zákona č. 174/1968 Sb. v postavení podnikatele. To proto, že posláním organizací SOD je výkon státního odborného dozoru nad bezpečností VTZ, neboť tyto organizace se podle § 1 zákona č. 174/1968 Sb. zřizují výhradně k tomuto účelu.

Jestliže MPSV zřídilo organizaci SOD jako organizaci příspěvkovou a zřizovací listinou připustilo, aby mohla vykonávat i jiné činnosti než činnosti vymezené § 6a odst. 1 písm. a) d) – viz její bod e1), potom by, podle mého názoru, jedině za tyto jiné činnosti mohla vybírat poplatky (o nich se zmíním v další části) podle vyhl. č. 398/2001 Sb., nikoliv za výkon skutečného dozoru nad bezpečností VTZ.

Zakopaný pes je v chaosu právních předpisů. Zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, hovoří v § 1 o tom, že:

„Tento zákon upravuje zřízení a postavení orgánů inspekce práce jako kontrolních orgánů na úseku ochrany pracovních vztahů a pracovních podmínek, působnost a příslušnost orgánů inspekce práce, práva a povinnosti při kontrole a sankce za porušení stanovených povinností.“

Naproti tomu zákon č. 174/1968 Sb. v § 6a říká neslaně a nemastně, že:

„1. Organizace státního odborného dozoru podle § 1 při vykonávání dozoru nad bezpečností vyhrazených technických zařízení:

- podávají odborná a závazná stanoviska o tom, zda jsou při projektování, konstrukci, výrobě, montáži, provozu, opravách, údržbě a revizi vyhrazených technických zařízení splněny požadavky bezpečnosti technických zařízení;
- ve stanovených případech provádějí prohlídky, řídí a vyhodnocují zkoušky, kterými osvědčují, zda vyhrazená technická zařízení a materiály použité k jejich zhotovení splňují požadavky předpisů o zajištění bezpečnosti technických zařízení; ve stanovených případech potvrzují úspěšné výsledky zkoušek;
- ve stanovených případech prověřují odbornou způsobilost organizací a podnikajících fyzických osob k výrobě, montáži, opravám, revizím, zkouškám vyhrazených technických zařízení

¹⁾ Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

²⁾ Sleduj § 591 *Základní ustanovení*. Smlouvou o kontrolní činnosti se zavazuje vykonavatel kontroly vykonat nestranně zjištění stavu určité věci nebo ověření výsledku určité činnosti a vydat o tom kontrolní osvědčení a objednavatel kontroly se zavazuje zaplatit mu za to úplatku.

a k plnění nádob plyny a vydávají jim k tomu oprávnění;

- d) provádějí odbornou způsobilost fyzických osob ke zkouškám, revizím, opravám, montážím nebo obsluze vyhrazených technických zařízení a vydávají jim o tom osvědčení.

Proč neslaně a nemastně? To proto, že aniž by totiž definoval, co to vlastně onen dozor a jeho vykonávání fakticky je, a současně, jaké jsou povinnosti při takovém dozoru. Povinnosti na straně nejen dozorujičho, ale i dozorovaného subjektu, jak to je stanoveno v zákoně o inspekcí práce.

Vezměme např. situaci, kdy bude chtít investor – nebo provozovatel v jedné osobě, uvést zařízení třídy I do provozu a organizace SOD „nestihne“ zhotoviteli díla vydat včas onu listinu – *odborné a závazné stanovisko* – a/nebo ji doručit (způsob doručení není vyhláškou stanoven) včas. Nakonec to bude stát, kdo se může dočkat žaloby o náhradu škody³⁾ z důvodu zmaření možnosti provozu zařízení, které prošlo úspěšně kolaudačním řízením⁴⁾.

Z MPSV, jako zřizovatele organizací SOD, jsem byl rovněž v dopise z 28. dubna 2010, č. j. 2010/32559-51, poučen, cituji, že:

„Je-li Technická inspekce České republiky požádána o vydání osvědčení, oprávnění nebo vydání odborného a závazného stanoviska, popř. o provedení prohlídky a vyhodnocení zkoušek (viz § 6a odst. 1 zákona) a jestliže žadatel splnil požadavky nutné k provedení příslušného úkonu, je tento úkon bez zbytečných průtahů proveden.“

Názor na úplnost odpovědi necht si čtenář udělá sám.

Na uvedeném vyjádření MPSV je však podstatné a signifikantní něco jiného. Mám na mysli ony dva podmiňující způsoby:

Je-li Technická inspekce České republiky požádána o vydání odborného a závazného stanoviska, popř. o provedení prohlídky a vyhodnocení zkoušek a jestliže žadatel splnil požadavky nutné k provedení příslušného úkonu.

O co tedy má zhotovitel díla – VETZ třídy I, vlastně **požádat**? O vydání odborného a závazného stanoviska, nebo o vykonání prohlídky a vyhodnocení zkoušek? **Nikoliv tedy objednat?**

Zhotovitel takového díla nemá ze zákona č. 174/1968 Sb. právní povinnost o cokoliv žádat. Tedy ani **požádat o vydání odborného a závazného stanoviska**, ani **požadovat** vykonání prohlídky a vyhodnocení zkoušek.

Oznámí-li zhotovitel podle vyhlášky č. 73/2010 Sb., popř. podle 4. bodu její přílohy č. 2 bez zbytečného odkladu organiza-

ci SOD zahájení montáže zařízení třídy I, splnil tím právní povinnost. Takovéto oznámení je třeba považovat toliko za informaci pro organizaci SOD (správní řád⁵⁾ má proto v § 37 výraz *podání*), že mohou začít konat dozor podle zákona č. 174/1968 Sb. Nic víc, a to je podstatné, co podle této vyhlášky mají právnické osoby a podnikající fyzické osoby vykonávající montáž, opravy, revize a zkoušky zařízení na základě oprávnění učinit, a nic méně!

S takovým oznámením bezprostředně souvisí otázka:

Jaké mohou být kladeny požadavky organizace SOD nutné k vykonání příslušného úkonu a na základě čeho si je může tedy určovat?

Jak bylo uvedeno, organizace SOD není právním předpisem vázána k tomu, jaké úkony spojené s posouzením stavu vyhrazených elektrických technických zařízení z pohledu splnění požadavků jejich bezpečnosti před jejich uvedením do provozu musí při dozoru vykonat.

Současně se ale nabízí další otázka: Z čeho všeho bude organizace SOD vycházet, aby mohla vydat odborné a závazné stanovisko?

Zákon č. 174/1968 Sb. v § 6a sice v odst. 2 uvádí, že:

„Pověření pracovníci organizace státního odborného dozoru jsou oprávnění vstupovat do prostoru organizací a provozních prostor podnikajících fyzických osob za účelem provedení dozoru a k jeho provedení vyžadovat potřebné doklady, informace a vytvoření podmínek.“

To, jaké úkony si bohužel „vymyslí“ (praxe to potvrzuje), do jaké doby je vykoná a dokdy *odborné a závazné stanovisko* vydá, je jen na její vůli – potažmo je bezprostředně spojeno s vůlí jejího příslušného inspektora. Nelze v tom spatřovat skrytý návod k vytváření podmínek pro korupční jednání?

Jak jinak si lze rovněž vysvětlit, že:

- Bod 5 zřizovací listiny současně jediné organizace SOD se kryje s tím, že tato organizace má od 18. května 2005 zapsanu ohlašovací vázanou živnost *poskytování služeb v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci?* Když obsahová náplň této živnosti (viz příloha č. 2 nařízení vlády č. 278/2008 Sb.) současně obsahuje mj. i podávání odborných stanovisek k bezpečnostně-technické úrovni strojů a technických zařízení při projektování, konstrukci, výrobě, montáži, provozu, obsluze, opravách a údržbě!

- Další bod, 7, zřizovací listiny, v části *Zpracování odborných studií a posudků,*

se kryje s tím, že tato organizace má od 18. května 2005 zapsanu navíc další ohlašovací volnou živnost, kdy jejím oborem je mj. *zpracování odborných studií a posudků?*

- Organizace SOD ze zákona č. 174/1968 Sb. podle § 6a odst. 1 písm. a) *...podává odborná a závazná stanoviska o tom, zda jsou při projektování, konstrukci, výrobě, montáži, provozu, obsluze, opravách, údržbě a revizi vyhrazených technických zařízení splněny požadavky bezpečnosti technických zařízení*, a současně v téže věci, nepochybně za jinou úplatu, jako podnikající právnická osoba s IČ: 00638919 může v rámci uvedených dvou živností zpracovávat studie a posudky? Zásadní a nijak nezpochybnitelná je otázka, kde a za jakých podmínek k provozování těchto živností k nim může získávat informace a podklady? Vždyť to je evidentní střet zájmů.

Žonglování se slovíčky *stanovisko, studie* nebo *posudek* je jen pro negramotné.

Připustíme-li, že *odborné a závazné stanovisko*, ať již jako výsledek z výkonu dozoru organizace SOD podle zákona č. 174/1968 Sb., nebo jako výsledek z výkonu živnosti podle zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, by mohlo být také negativní, zřejmě jediným možným zákonným řešením vzniklé situace (nevyřeší-li to korupce) by byly nepochybně vleklé soudní spory.

Výsledkem sporu může být opět žaloba na stát o náhradu škody z důvodu zmaření možnosti provozu zařízení, které prošlo úspěšně kolaudačním řízením. Zákon č. 174/1968 Sb. takovou situaci nevyklučuje a její řešení předjímá ustanovením odst. 2 § 7a.

Současně se pro takovou situaci nabízejí další vtíravé otázky:

- **Otázka 1**

Kde začíná a končí odpovědnost projektanta (nemusí živnostenskému úřadu prokázat žádnou odbornou způsobilost k projektování), kde zhotovitele díla (měl dozajista příslušné oprávnění vydané organizací SOD) a kde revizního technika (měl dozajista potřebné osvědčení vydané organizací SOD)?

- **Otázka 2**

Jaké že to podmínky pro podnikání stát vytváří?

- **Otázka 3**

Je vlastně i odpovědí na otázku druhou. Projektování elektrických zařízení je živností volnou! Viz příloha 4 nařízení vlády č. 278/2008 Sb., o obsahových náplních jednotlivých živností.

☒

³⁾ Sleduj § 7a odst. 2 zákona č. 174/1968 Sb.

⁴⁾ Viz § 13 odst. 1: Stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené^{8a)} lhůtě. A dále odst. 2: Právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda. ^{8a)}Například čl. 5 a 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod – byla vyhlášena pod č. 209/1992 Sb.

⁵⁾ Zákon č. 500/2004 Sb.